

**LEKTOR** (8) *sb m*

-k- (6), -c- (2).

e *jasne*; -or-.

sg G lektora (1). ◇ I lektor(e)m (2). ◇ pl N lektorowie (1). ◇ D lektoróm (2), lektorum (1); -óm :  
-um *SarnStat* (2 : 1). ◇ L lektorach (1).

*Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.*

1. *Osoba przeważnie stanu duchownego, wykładająca na uniwersytecie* (5) : Trudno Historię za fałsz mieć/ którą nie tylko wiele innych/ ale też i fami Lektorowie Pádwieńscy wypifali i pod imiony ią fwoięmi ku czytaniu wżyfkiem wydali *MurzHist* Vv; Dekret Synodu Piotrkowfkiego o Lektorách, którymby miały bydz od Biskupów Salaria płaconé. *SarnStat* 197; Lektorum y dwiemá Profesoróm *in humanitate* czytájącym/ Ieg<sup>o</sup> M. Książdz Arcybiskup Gnieźnieńki [...] obiecał ná tym świętym Synodzie/ fto Dukatów we złoćie z ftrony kościoła Gnieźnieńkiego *SarnStat* 197; Iego Królew. M. ma bydz profzoná, áby Lektoróm czynfz iáki chćiał náznáczyć. *SarnStat* 198, 197.

2. *Duchowny posiadający niższy stopień święceń, uprawniający go do czytania lekcji w czasie mszy św.; anagnostes, praelector, recitator* Cn [*lector – czytelnik BartBydg; czytelnik – lector Cn*] (1) :

*W połączeniu szeregowym* (1): Epiphánius pięć roznych ftanow miedzy fługami kościelnymi wzmiánkę czyni: káplanow albo presbiterow/ Diakonow/ Subdiakonow/ Lektorá y Probofzczá. *WujJud* 142v. [*Cf* Papielcy tzytelnicy álbo tzytátze Lectores. *KrowObr* [255]v].

3. *Wykładowca teologii w klasztorze* (2) : y fám [*św, Antoni*] był pierwłzym lektorem y ftáfzym nád náuką Theologiey/ zá przyzwolenim świętego Fráncifzka. fpráwował y bráćią chwálebnie/ Miniřtrem będąc ziemie Emiliey. *SkarŻyw* 544, 544 *marg*.